Mike Stone: Zaslepeni pseudovědou

written by Vladimír Bartoš | 26. 2. 2023

Tak na ně udeřte pomocí ViroLIEgy.

17. února 2023

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

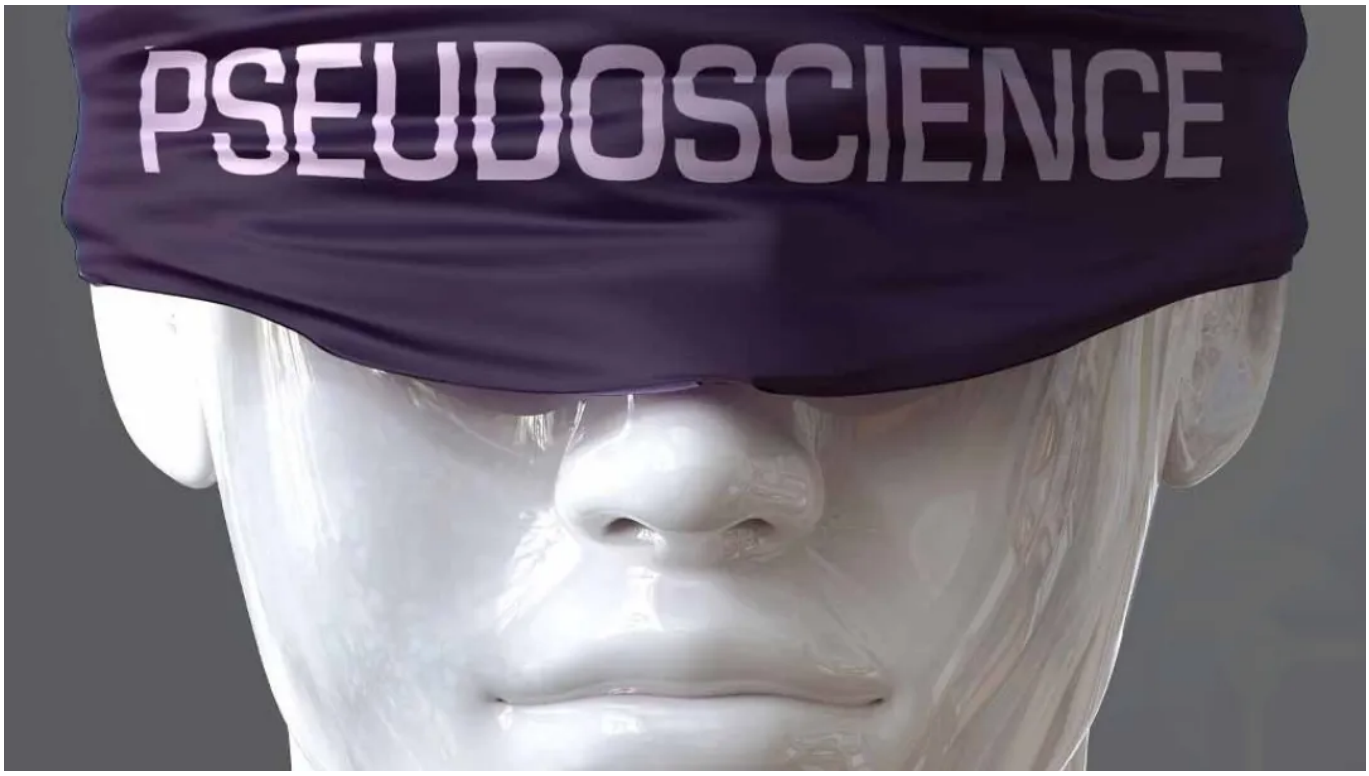

Moje nedávná výměna názorů s obhájci virologie a teorie choroboplodných zárodků na Twitteru mi skutečně otevřela oči, jak zakořeněná je indoktrinace a jak se z mnoha lidí zcela vytratily schopnosti kritického myšlení a logiky. Nejenže dochází k zásadnímu nepochopení dogmat, která se tito jedinci snaží hájit, ale dokonce ani nemají základní znalosti o tom, co je to věda a jak rozlišit skutečnou vědu od vědy falešné, tj. pseudovědy. Vůbec nechápou, co tvoří vědeckou metodu a proč je nutné tento postup dodržovat, aby získané poznatky mohly být považovány za vědu. Zatímco u laiků je to možná omluvitelné, mnozí z těchto lidí, s nimiž přicházím do styku, se považují za vědce a pedagogy. Jsou to mikrobiologové, imunologové, výzkumníci a učitelé. Neporozumět tomu, co je nebo nemá být věda na této úrovni, je neodpustitelné. Když však člověk pochopí, že vzdělávací systém je pomocí memorování a opakovaného omílání pseudovědecké rétoriky nastaven tak, aby vychovával otroky průmyslu, kteří nemají schopnost kritického a logického myšlení, začne to dávat smysl.

Možná jsou tito jedinci příliš uzavření a příliš silně investují do půvabu pseudovědy, kterou je učili jako skutečnou vědu, že pro stromy nevidí les.

Vím, že jsem se sám stal obětí takového scénáře. Když jsem začínal jako osobní trenér, byl jsem pevně přesvědčen o využívání doplňků stravy pro zdraví a osobní wellness prospěch. Pravidelně jsem si četl o nejnovějších produktech syrovátkového proteinu a kreatinu na trhu. Byl jsem dobře obeznámen se “zázraky” různých nových přípravků na základě časopisů, které jsem četl a kterými jsem byl silně ovlivněn; právě těch časopisů, které jsou financovány průmyslem doplňků stravy, jejichž výrobky byly v těchto publikacích propagovány.

Při mém prvním zaměstnání osobního trenéra mi posilovna, pro kterou jsem pracoval, poskytla další školení a certifikaci v oblasti výživy a doplňků stravy tím, že přivedla společnost, která prodávala vlastní řadu doplňků stravy. Mluvčí přicházel a dělal složité prezentace se spoustou nadšení a energie o svých produktech. Učili nás, jak se jejich produkty vyrábějí a jak jsou mnohem lepší než ty, které najdete v supermarketech, protože jejich řada byla vytvořena pomocí farmaceutických výrobních postupů. Tato společnost hrdě hlásala, že má certifikát GMP, zatímco konkurence prodávala neregulované záhadné sloučeniny. Přesvědčili nás, že jejich výrobky pomohou našim klientům nejen zhubnout, ale také získat svalovou hmotu a zlepšit zdraví.

Byl jsem papouškem této společnosti, který svým klientům nabízel jejich doplňky stravy a zároveň jim dával velkolepé sliby a tvrzení o možných výhodách. Uváděl jsem studie, které jsem nečetl a propagoval výhody, které nebyly vědecky prokázány. Když si klienti stěžovali, že jim multivitamín, který jsme prodávali, mění barvu moči na oslnivě žlutou, opakoval jsem jim, že je to přirozené a znamená to, že tělo vstřebává potřebné vitamíny a vylučuje ty, které nedokáže využít. Tato radioaktivně vypadající moč měla být pro klienta znamením, že produkt “funguje”. Prodávali jsme také proteinové sušenky a koláčky, které měly nahradit Chips Ahoy a Ho-Ho’s, které lidé konzumovali v rámci nezdravého životního stylu. Pokud si klienti stěžovali, že provedli všechny potřebné změny v jídelníčku a přesto při konzumaci proteinových sušenek a koláčků přibývají na váze, ujišťoval jsem je, že se jedná o “lepší špatnou volbu potravin”, jak jsem byl instruován a že klienti mají praktikovat střídmost. Byl jsem dobrý voják a udělal jsem, co mi bylo řečeno. Prodejem těchto výrobků jsem vydělal spoustu peněz a sám jsem je pravidelně používal. Byl jsem věrný a zůstal jsem jím až do svého odchodu ze společnosti. Teprve když jsem vystoupil z tohoto prostředí a podíval se na to, co jsem dělal, z širší perspektivy, uvědomil jsem si konečně chyby svého jednání.

Pro ty z nás, kteří stojí mimo obor, je tedy možná snazší jej kriticky prozkoumat a udělat si pořádek v tom, abychom skutečně pochopili problémy v této oblasti, než pro ty, kteří jsou v současnosti do systému zapojeni a těží z něj. Abych mohl poctivě zkoumat virologii a s ní související obory, musel jsem se zbavit svých předsudků o tom, co jsou “viry”, stejně jako o tom, co vede k onemocnění. Musel jsem si osvěžit své chápání toho, co je a co není věda. Potřeboval jsem způsob, jak posuzovat předkládané důkazy, abych je mohl podřídit dohodnutému standardu. Pochopení a využívání těchto standardů a kritérií za účelem kritiky důkazů je to, co odlišuje ty z nás, kteří zkoumají tyto oblasti, od těch, kteří nejsou ochotni sami kriticky zkoumat důkazy.

Když jsem se poprvé vydal na cestu odhalování podvodů ve virologii, barometrem, který jsem používal k určení, zda jsou důkazy platné, či nikoli, byly Kochovy postuláty. Toto kritérium vymyslel v roce 1890 německý bakteriolog Robert Koch a obsahuje čtyři logické požadavky, které je nutné splnit, aby bylo možné tvrdit, že určitý mikrob způsobuje onemocnění. Jsou to následující:

1. Mikroorganismus se musí vyskytovat v hojném počtu ve všech organismech trpících danou chorobou, **ale neměl by se vyskytovat ve zdravých organismech.**

2. Mikroorganismus musí být izolován z nemocného organismu a **vypěstován v čisté kultuře.**

3. Vypěstovaný mikroorganismus **by měl po vnesení do zdravého organismu vyvolat onemocnění.**

4. Mikroorganismus musí být znovu izolován z inokulovaného nemocného pokusného hostitele a **musí být identifikován jako identický s původním specifickým původcem**.

To je rozhodně logické kritérium, které by mělo být splněno, pokud chceme tvrdit, že mikrob způsobuje onemocnění. Mnozí obhájci virologie však rozzlobeně tvrdí, že postuláty byly vypracovány speciálně pro bakterie, a proto nejsou relevantní pro "viry". Tvrdí také, že Koch nakonec od některých svých požadavků upustil, aby mohl zfalšovat… ehm, chci říci, "potvrdit" svá zjištění, že některé bakterie jsou patogenní. A to i přesto, že WHO a mnozí virologové s tím nesouhlasí a tvrdí, že postuláty musí být splněny, aby bylo možné prokázat, že mikrob je patogenní. V každém případě jsem zde vysvětlil, proč jsou tyto argumenty proti Postulátům irelevantní.

Kochovy postuláty jsou sice stále platnými logickými požadavky, ale existuje mnohem lepší metoda, kterou je třeba nejprve dodržet, aby bylo možné stanovit a tvrdit příčinnou souvislost. Můžeme obejít rozzlobené řeči těch, kteří bourají Postuláty, které Koch vybudoval, tím, že se budeme držet metod, které vybudovaly vědu. Tyto kroky jsou známy jako vědecká metoda. Vzhledem k tomu, že u těch, kteří o sobě tvrdí, že jsou vědci, panuje ohledně vědecké metody poměrně velký zmatek, chci se zabývat tím, proč je tento postup naprosto nezbytný jako barometr pro rozlišení vědy od pseudovědy a proč je nutné, aby virologie a příbuzné obory dodržovaly tento standard. Doufám, že díky tomuto zkoumání bude snazší pochopit, jaký je skutečný účel vědy, proč je vědecká metoda jediným potřebným měřítkem a jak rozpoznat pseudovědu, která se podvodně vydává za skutečnou.

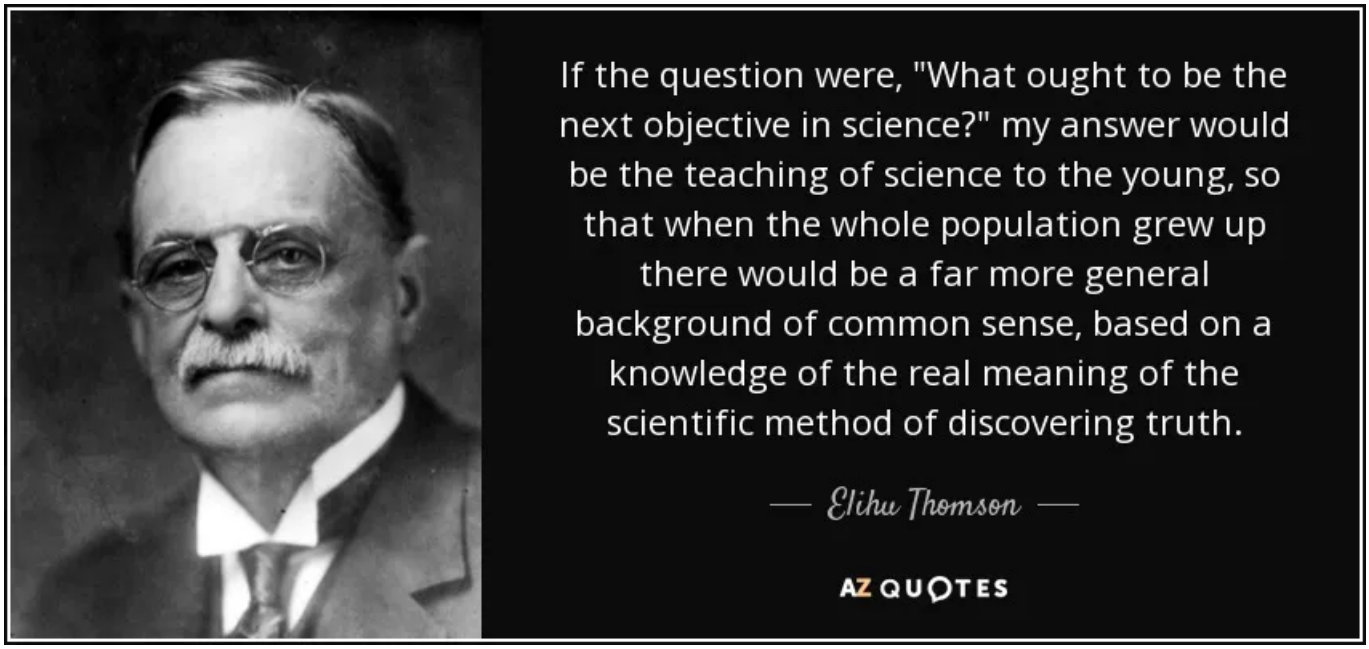

Na začátek je třeba prozkoumat, co je skutečným účelem vědy. Při zkoumání

tohoto tématu se snadno ukáže, že existuje mnoho definic toho, co má věda být. Můžeme si však všimnout, že všechny mají společné základní principy. Podle Merriam-Websteru je věda definována takto:

> vědění nebo systém vědomostí zahrnující obecné pravdy nebo působení obecných zákonů, zejména tak, jak **jsou získávány a ověřovány** vědeckou metodou.

https://www.merriam-webster.com/dictionary/science

Ve Websterově slovníku New Collegiate Dictionary byl doplněn výraz "týkající se fyzikálního světa":

> vědění nebo systém vědomostí zahrnující obecné pravdy nebo působení obecných zákonů, zejména tak, jak **jsou získávány a ověřovány** vědeckou metodou [a] týkající se fyzikálního světa.

https://scienceline.ucsb.edu/getkey.php?key=1408

Podle slovníku Vocabulary.com je věda empirickým oborem, tj. oborem založeným na pozorování nebo zkušenosti:

> "Věda je "empirický" obor, to znamená, že rozvíjí soubor poznatků pozorováním věcí a prováděním experimentů. Pečlivý **proces shromažďování a analýzy dat se nazývá "vědecká metoda"** a někdy používáme vědu k popisu znalostí, které již máme."

https://www.vocabulary.com/dictionary/science

Podle webu BiologyOnline.com je soubor poznatků systematizován a získáván na základě pozorování a zkušeností:

> Systematizovaný soubor poznatků v podobě hypotéz, teorií, principů, modelů nebo zákonů, které byly přesvědčivě vyvozeny z pozorovaných nebo ověřitelných skutečností nebo z experimentálních zjištění **získaných v podstatě aplikací vědecké metody**.

https://www.biologyonline.com/dictionary/science

A nakonec z Rady pro vědu se přidává pochopení přírodního a společenského světa prostřednictvím důkazů:

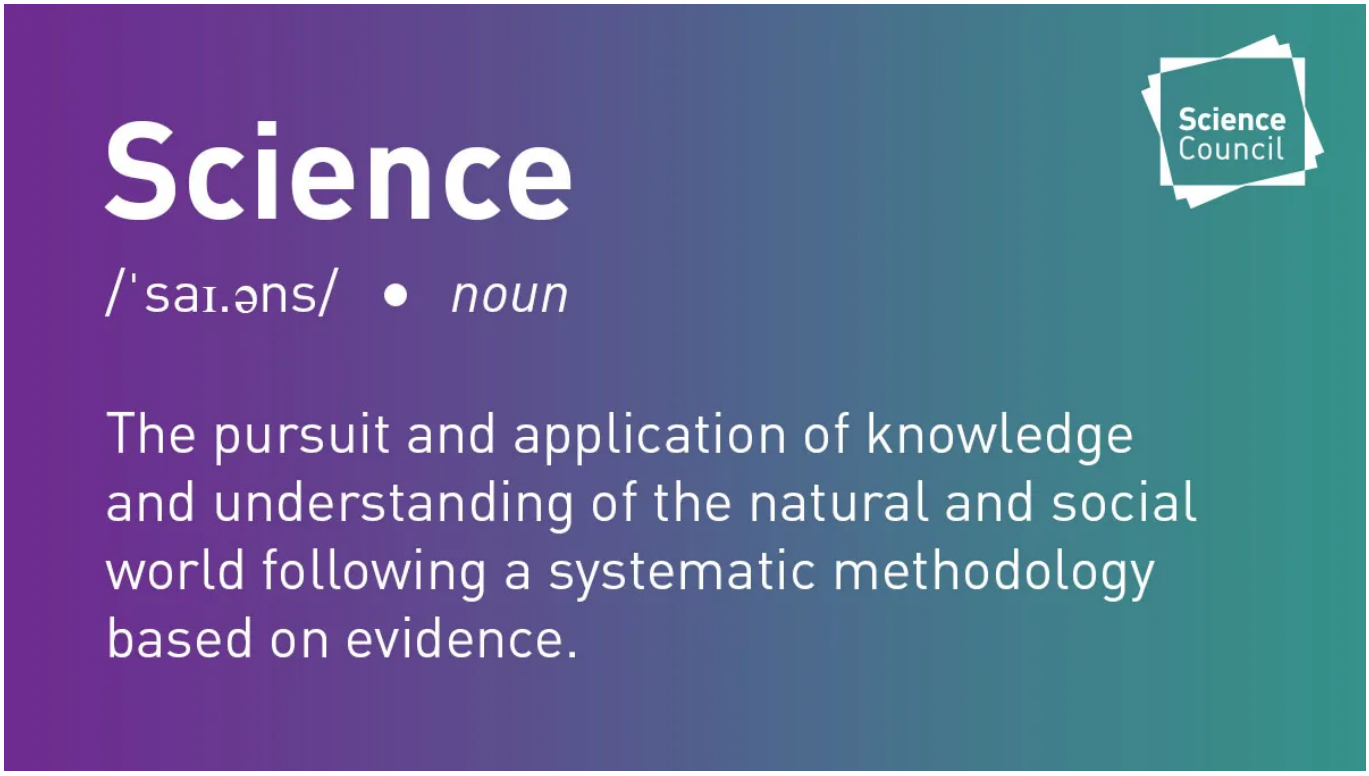

Jak je z těchto definic patrné, věda je systematizované získávání poznatků o fyzickém, společenském a přírodním světě, které je založeno na důkazech získaných pozorováním a experimentováním. Systematický proces využívaný k získávání důkazů, které vedou k těmto poznatkům, je znám jako vědecká metoda, řada logických kroků, které byly navrženy k testování hypotézy s cílem získat obecné porozumění tomu, co je příčinou pozorovaného přírodního jevu. Vědecká metoda se primárně zabývá buď stanovením, nebo vyvrácením vztahu mezi dvěma proměnnými. Ačkoli se mnozí vědci snaží zpochybnit, že by mělo být striktně dodržováno dodržování této metody, je zřejmé, že je nezbytné tento postup dodržovat, aby bylo možné stanovit poznatky, které jsou považovány za vědecké. Dokonce i Wikipedie chápe, že věda vyžaduje používání vědecké metody:

> Vědecký výzkum **zahrnuje použití vědecké metody**, která se snaží objektivně vysvětlit přírodní jevy reprodukovatelným způsobem[167].

https://en.m.wikipedia.org/wiki/Science

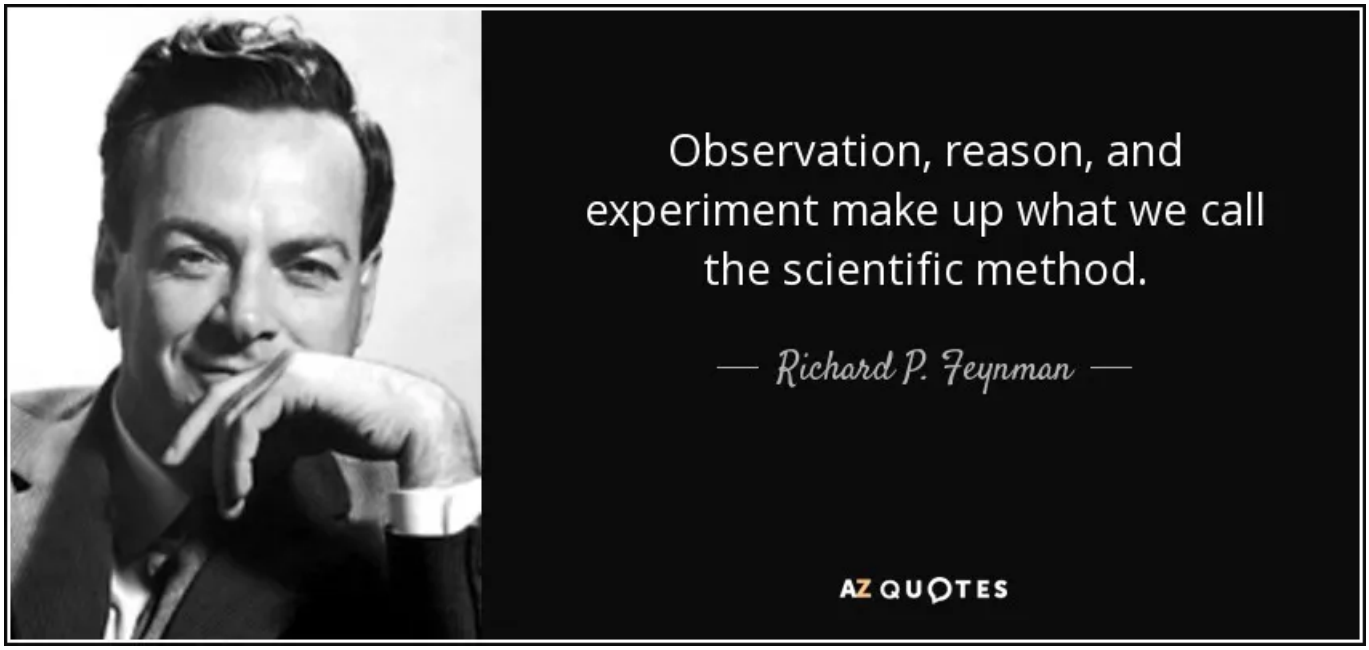

Kroky, které tuto metodu tvoří, se mohou v závislosti na zdroji trochu lišit, ale existují základní prvky, které se pravidelně vyskytují ve všech náčrtech. Patří mezi ně pozorování jevu, stanovení hypotézy, testování hypotézy pomocí experimentu a zkoumání dat za účelem potvrzení/nepotvrzení hypotézy. Moje oblíbená osnova vědecké metody všechny tyto základní prvky dále rozšiřuje o několik dalších podrobností:

1. Pozorování jevu

2. Alternativní hypotéza

   - Nezávislá proměnná (předpokládaná ***příčina***)

   - Závislá proměnná (pozorovaný ***účinek***)

   - Kontrolní proměnná

3. Nulová hypotéza

4. Test/experiment

5. Analýza pozorování/údajů

6. Potvrzení/nepotvrzení hypotézy

Pro větší přehlednost si každý z těchto 6 kroků stručně rozebereme.

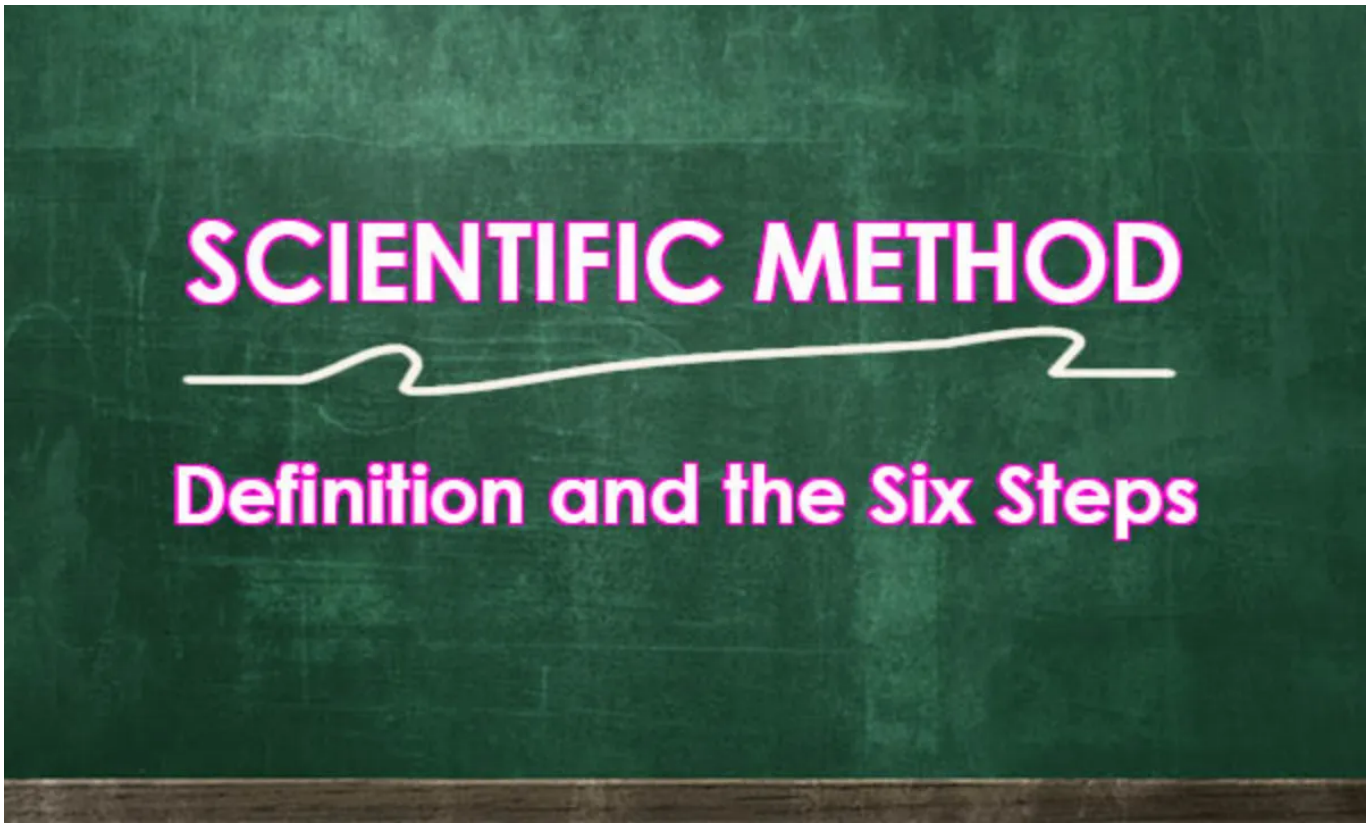

1. Pozorování jevu

Tento krok může být ze všech základních kroků nejkontroverznější, protože lidé se snaží polemizovat o tom, co je považováno za jev. Nemělo by však dojít k žádnému nedorozumění, když toto slovo definujeme tak, jak je nejčastěji chápáno; jev je pozorovatelná skutečnost nebo událost. Příčina nebo vysvětlení tohoto pozorování je sporné, což vede k tomu, že se věc začne vědecky zkoumat, aby se poskytlo vysvětlení. Pozorování jevu se obvykle provádí smysly a to buď zrakem, zvukem, chutí, hmatem a čichem. Některé jevy však nelze zjistit přímo smysly a je třeba je vylepšit pomocí techniky, jako jsou mikroskopy, dalekohledy, stetoskopy atd. Mezi příklady přírodních jevů, které nejsou způsobeny člověkem, patří blesk/hrom, sopečné erupce, počasí, proces rozkladu, zemětřesení, oheň atd. Právě na základě pozorování jevu se kladou potřebné otázky, aby bylo možné přejít k dalšímu kroku v procesu, k vytvoření hypotézy.

2. Alternativní hypotéza

Hypotéza je základem vědecké metody. Jedná se o kvalifikovaný odhad možného vysvětlení toho, co způsobilo pozorovaný jev. Aby byla hypotéza platná, je

třeba hned na začátku definovat dva zásadní prvky. Jsou to nezávislá a závislá proměnná. ***Nezávislá proměnná (IV)*** je předpokládaná příčina pozorovaného jevu. IV musí skutečně existovat a musí být možné ji v průběhu experimentu měnit a manipulovat s ní, aby se zjistilo, jaký vliv může mít, pokud vůbec nějaký má. Nemůže být konečným výsledkem experimentu. ***Závislá proměnná (DV)*** je naproti tomu účinek, který byl pozorován a u něhož výzkumník hledá hlavní příčinu. Na rozdíl od IV nelze s DV přímo manipulovat, protože je zcela závislá na manipulaci s IV.

Jakmile jsou obě proměnné identifikovány, lze formulovat hypotézu. Ta je zapsána jako tvrzení "pokud – pak" a sestavena jako možné vysvětlení toho, co se může stát, co bude zjištěno při experimentu. Příklad by mohl vypadat takto:

"Pokud budu svou rostlinu zalévat každý den, pak poroste.".

V tomto příkladu je voda IV, zatímco rychlost růstu rostliny je DV. Vedle těchto proměnných je třeba určit i další faktory, známé jako kontrolní proměnné. Jedná se o faktory, které mohou ovlivnit výsledek experimentu. V našem příkladu to může být množství slunečního světla, typ půdy, denní doba, teplota, počasí, vnitřní nebo venkovní prostředí atd. Kontrolní proměnné musí být zohledněny a musí zůstat nezměněny v průběhu experimentu. Tím se zajistí, že jakýkoli účinek přisuzovaný IV je skutečně výsledkem pouze IV a není způsoben jinými matoucími faktory.

3. Nulová hypotéza

Naprosto zásadní součástí hypotézy je, že musí být falzifikovatelná, což znamená, že může být prokázána její nesprávnost. Proto je třeba umět stanovit i nulovou hypotézu, která předpokládá, že mezi IV a DV neexistuje žádný vztah. Jinými slovy, je to přesný opak alternativní hypotézy. Na našem předchozím příkladu by se zapsala jednoduše takto:

"Pokud budu svou rostlinu zalévat každý den, neporoste (nebo poroste méně, případně uhyne)."

Právě tento koncept falzifikovatelnosti je charakteristickým znakem skutečné vědy. Pokud se opakovaně nedaří falzifikovat alternativní hypotézu, je to velmi silný ukazatel toho, že výsledky jsou skutečně vědecky platné.

4. Test/experiment

V této fázi se odehrává skutečné jádro vědy. Aby bylo možné získané poznatky považovat za vědecké, musí být hypotéza testovatelná prostřednictvím experimentu. Zde bude hypotéza buď prokázána nebo vyvrácena, pokud jde o příčinný vztah mezi IV a DV. Experiment se musí zaměřit pouze na změnu jedné proměnné v daném okamžiku a musí být mnohokrát opakován. Hlavní experiment se bude shodovat s kontrolními experimenty, aby se zajistilo, že předpokládané výsledky se projeví pouze u experimentální skupiny. Aby byl experiment považován za úspěšný, nesmí se předpokládané výsledky projevit u kontrolní skupiny a musí být opakován vícekrát.

Vrátíme-li se k našemu příkladu s vodou a rostlinami, mohli bychom zasadit

semena do dvou stejných květináčů se stejnou půdou. Museli bychom zjistit, kolik vody chceme použít, a pak zalévat náš experimentální květináč denně, zatímco kontrolní květináč by dostával vodu jednou týdně. Jak by rostliny rostly, měřila by se výška každé rostliny, abychom zjistili, zda má množství vody nějaký vliv na růst rostliny.

5. Analýza pozorování/údajů

Po provedení experimentu jsou data shromážděna a připravena k analýze, aby bylo možné hypotézu potvrdit nebo zamítnout. To je poměrně samozřejmé. V našem scénáři s rostlinami by se měřily výšky, aby se zjistilo, jaký rozdíl mohl být zaznamenán. Rostla experimentální rostlina rychleji? Nebo možná každodenní zalévání vedlo k přemokření a úhynu rostliny. Jaké byly výsledky v porovnání s kontrolní skupinou? Které rostlině se celkově dařilo lépe? Po dokončení lze pokusy provést znovu, pokud jsou validní, aby se zjistilo, zda jsou výsledky opakovatelné a reprodukovatelné.

6. Potvrzení/nepotvrzení hypotézy

Toto je další krok, který se rozumí sám sebou. Buď experiment přinesl zamýšlený výsledek, čímž potvrdil alternativní hypotézu, nebo ne, čímž potvrdil nulovou hypotézu. Pokud nepotvrdil alternativní hypotézu, je třeba se vrátit k rýsovacímu prknu a buď vymyslet novou hypotézu a/nebo prozkoumat proměnné, které mohly ovlivnit výsledky experimentu.

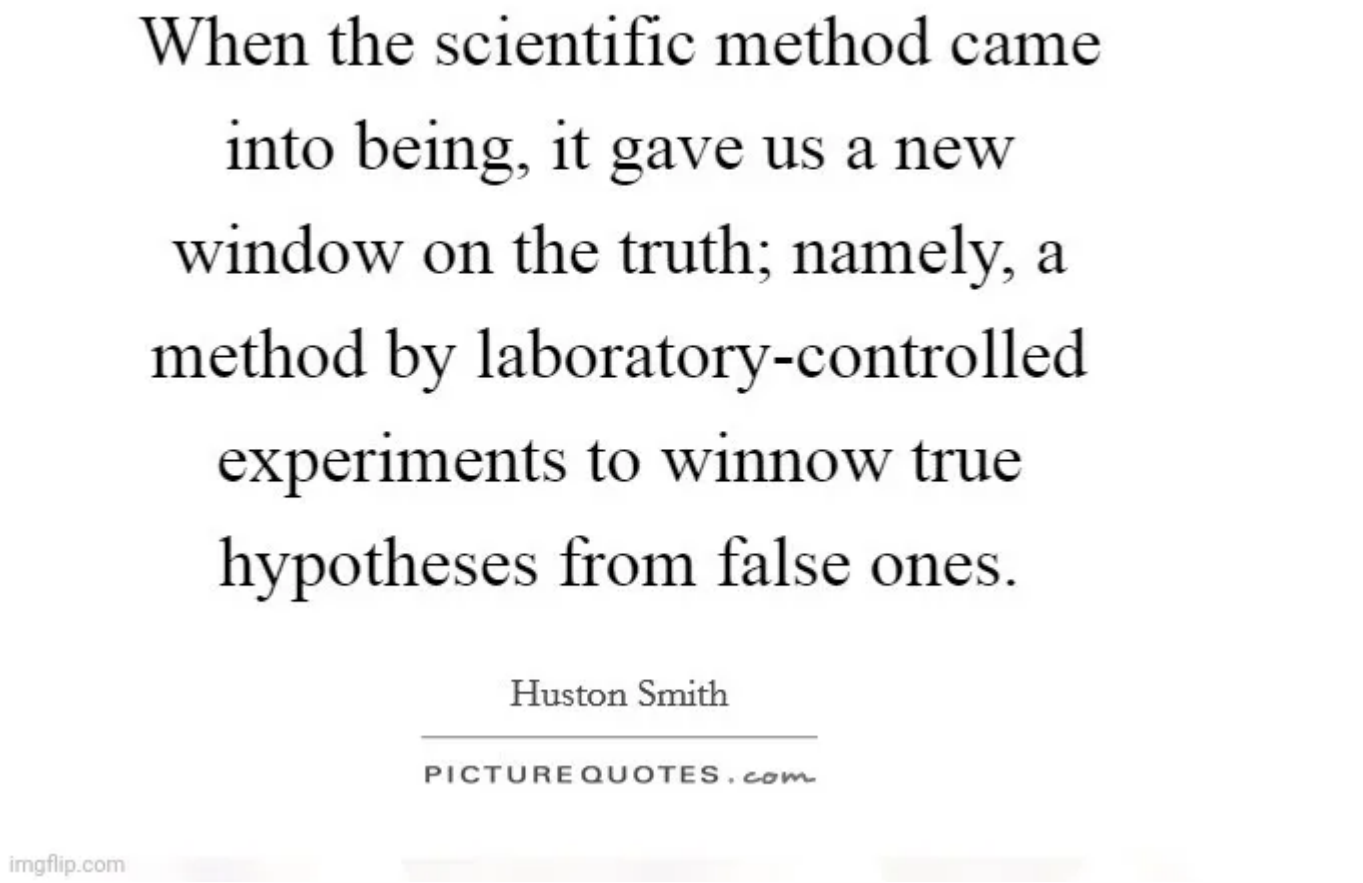

Po pochopení základů vědecké metody by mělo být snadné aplikovat toto kritérium na kteroukoli vědu, aby bylo možné zjistit, jak si stojí. Vědecká

metoda je barometrem, o který jsem se opíral při kritice virologie a příbuzných oborů. Virologii můžeme použít jako příklad toho, jak to lze udělat. Vycházíme-li z pozorování přírodního jevu, to nejlepší, co mohou virologové udělat, je poukázat na společné příznaky u nemocných pacientů. Nemohou však dělat nic víc než hádat, co by mohlo být potenciální příčinou, protože kromě domněnek, že tekutiny z kašle a kýchání mohou přenášet nemoc, nemohou být virologové svědky přenosu nemoci z člověka na člověka. Ve skutečnosti mnoho experimentů možnost přenosu nemoci tekutinami přímo vyvrátilo, což se nejvíce projevilo během španělské chřipky při pokusech, které provedl Milton Rosenau v roce 1918. Protože vědci nemohli mnoho případů onemocnění připsat bakteriálnímu původci (pokud vůbec nějakému), museli si vymyslet, že se v tekutinách nemocného pacienta skrývá něco menšího než bakterie. Bohužel pro virologii právě zde celý obor naráží na svou osudovou chybu. Virologům se nikdy nepodařilo přímo prokázat existenci “virů” ani v tekutinách nemocných pacientů, ani v životním prostředí. Nejsou schopni domnělé “virové” částice očistit (zbavit kontaminantů, znečišťujících látek, cizorodých materiálů) a izolovat (oddělit od všeho ostatního) od hostitele a prostředí. Protože nikdy nebyli schopni identifikovat svou nezávislou proměnnou a ani nemají od samého počátku po ruce IV, není možné vytvořit platnou hypotézu. Bez zjištění existence IV a bez vytvoření testovatelné a falzifikovatelné hypotézy se virologové nemohou dostat ani do experimentální fáze, aby získali údaje k ověření své neexistující a netestovatelné hypotézy. Virologie se tedy nedokáže ani pohnout z místa, aby se držela vědecké metody.

To však virologům nebrání v tom, aby i tak experimentovali a tvrdili, že jejich výsledky, vytvořené na základě těchto podvodných snah, nepřímo dokazují existenci entity, kterou nemohou v tekutinách přímo prokázat. Z velké části je to díky metodě buněčných kultur, kterou v roce 1954 vymyslel John Franklin Enders, když se pokoušel “izolovat” “virus” spalniček. Protože virologové nemohli najít svoji IV (“virus”) v tekutinách ani v prostředí, rozhodli se vytvořit svou IV tak, že vzali tekutiny nemocného pacienta a smíchali je s buňkami opičích ledvin v Petriho misce plné ledvinově toxických antibiotik, antimykotik, fetálního hovězího séra, minimálního množství živin a dalších chemikálií a přísad. Vytvořili přitom vlastní DV zvaný cytopatogenní efekt (CPE), což je rozpad buňky na menší kousky, která odumírá v důsledku otravy. Virologové pak tvrdí, že efekt, který experimentálně vytvořili a pozorovali, byl přímo způsoben “virem”, jehož existence nebyla nikdy prokázána, než se experiment vůbec uskutečnil.

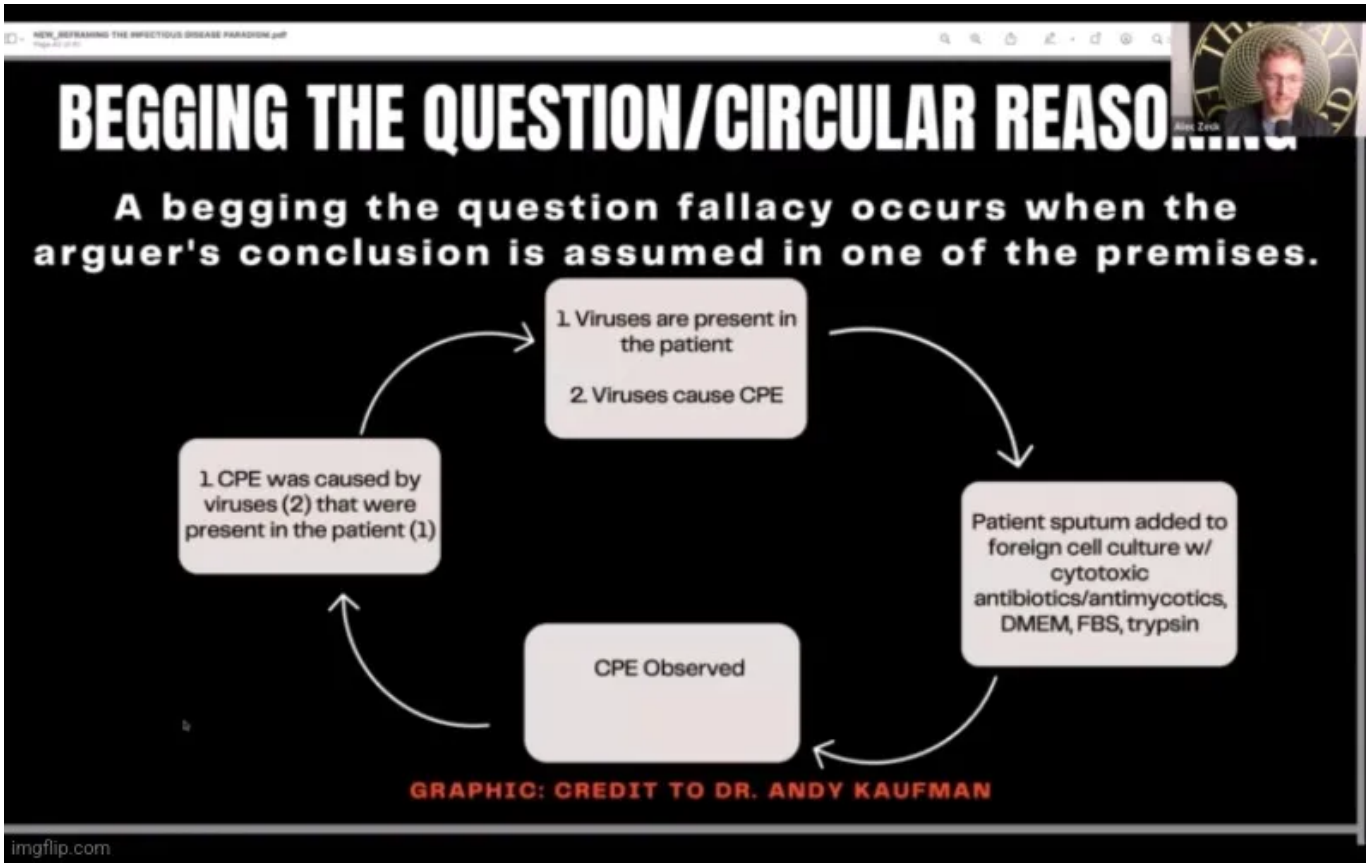

Mělo by snad být zcela jasné, jak je tento sled událostí přesným opakem vědecké metody. Předpokládá se, že “virus” je přítomen od samého počátku, ale nikdy není po ruce jako IV, kterou lze měnit a manipulovat s ní. CPE vzniklý v Petriho misce není přirozeným jevem, který byl pozorován, ale je naopak laboratorním výtvorem. Neexistuje žádný možný způsob, jak stanovit platnou hypotézu, protože jak IV, tak DV neexistují v přirozeném stavu od samého počátku. Jsou to laboratorně vytvořené artefakty, které existují až po provedení experimentu a nikdy předtím. Řádné kontroly jsou pravidelně ignorovány, a [když jsou provedeny, výsledky ukazují, že k dosažení stejného cytopatogenního účinku není nikdy zapotřebí žádný “virus”](). Je známo mnoho příkladů, které mohou tento efekt vyvolat, jako jsou bakterie, paraziti, antibiotika a antimykotika, stáří buňky, kontaminace, akt [pasážování]() atd. Tyto poznatky nebrání virologům tvrdit, že výsledky získané těmito nevědeckými metodami jsou vědecké. Vědecké však nejsou vůbec. Ve skutečnosti jsou tyto výsledky přesným opakem. Jsou pseudovědecké.

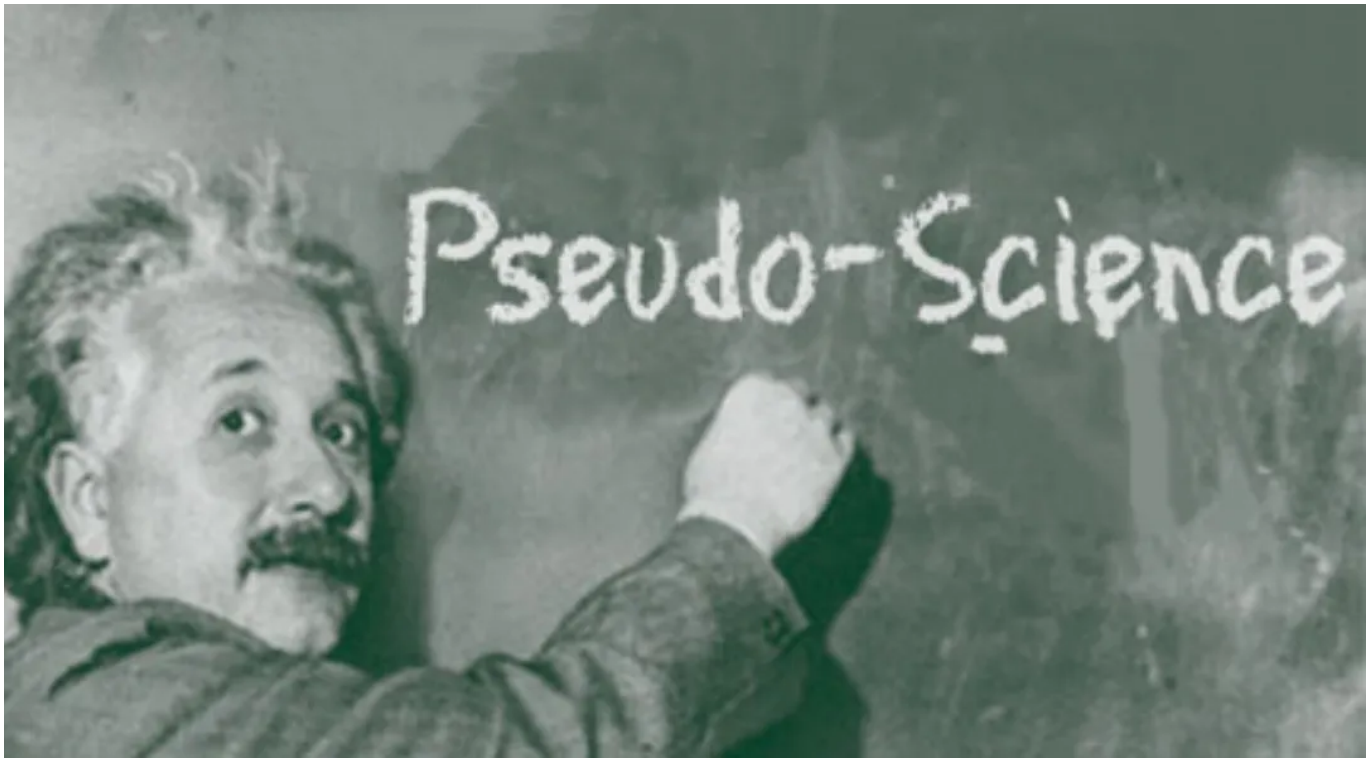

Pseudověda je přesně to, jak to zní: falešná věda. Problém je v tom, že pseudověda může vypadat a chovat se stejně jako skutečná věda pro každého, kdo neví, jak ji rozpoznat. Naštěstí existují některé poznávací znaky pseudovědy, podle kterých ji lze odlišit, jako např:

1. Vymýšlení vysvětlení, která by odpovídala jakýmkoli pozorovaným výsledkům.

- “Virus” způsobil CPE nebo, pokud CPE nebylo pozorováno, byl přítomen “virus”, který CPE neprodukoval.

2. Zneužití běžně užívaných definic slov.

- Purifikace a izolace = smíchání mnoha kontaminantů dohromady v Petriho misce.

3. Používání záložních vysvětlení pro rozporuplné výsledky.

- Asymptomatičtí přenašeči nemoci

- Vzorek byl odebrán příliš brzy na to, aby prokázal protilátky.

4. Tvrzení prezentovaná jako vědecky prokázaná, i když tomu tak není.

- “SARS-COV-2” je etiologickým agens nové nemoci zvané “Covid-19”.

Pro další pochopení toho, co tvoří pseudovědu, se chci podělit o několik úryvků z článku, na který jsem narazil a který se tímto tématem zabývá. V tomto prvním úryvku uvidíme, že ačkoli se pseudověda může zdát do jisté míry logická, je v konečném důsledku nefalzifikovatelná. To je záměr, jak ukazuje virologie a její četné únikové klauzule:

Ne-věda

Pseudověda

> “Ne-věda” **může být logická nebo dokonce podle určitých kritérií “pravdivá”**. Pokud je však něco **nepozorovatelné, netestovatelné, nepředvídatelné nebo nekonzistentní nebo pokud to existuje mimo svět přírody a neřídí se to přírodními zákony, pak je to mimo oblast vědeckého zkoumání. Nelze ji testovat, a proto předpovědi nebo vysvětlení týkající se její povahy, chování, příčiny nebo následku nelze ověřit ani falzifikovat.** Například mnoho kultur a náboženství na celém světě popisuje pojem lidské duše nebo ducha. Protože to však není něco, co by věda mohla přímo testovat nebo pozorovat, pak je to považováno za ne-vědu (tj. není to vědecké).

Autor poznamenává, že určitá oblast zkoumání je mimo vědecký rámec, pokud je:

1. Nepozorovatelná

2. Netestovatelná

3. Nepředvídatelná

4. Nekonzistentní

5. Existuje mimo svět přírody a neřídí se přírodními zákony

Vzpomeňte si na to, že samotný “virus” je nepozorovatelný, že výsledky mohou být nekonzistentní a pravidelně se účelově vysvětlují a že jako neživá entita se “virus” nachází mimo přirozený svět a neřídí se přírodními zákony. “Virus” patří do oblasti, kterou imunolog Paul Ehrlich popsal jako “říši neviditelného”. Nebo, jak by to většina lidí nazvala, představivost.

V tomto dalším úryvku autor dále poznamenává, že pokud jej nelze testovat, “předpovědi nebo vysvětlení týkající se jeho povahy, chování, příčiny nebo účinku nelze ověřit ani falzifikovat”. Uvádí vynikající příklad z populárních pořadů o lovu duchů, jak lze pomocí technologie a z ní odvozených měření tvrdit přítomnost něčeho, co nemusí existovat ve skutečnosti, ale pouze jako přesvědčení. Je to skvělá analogie pro virologii a příbuzné obory:

> “Ale pane Frankline!” Už vás slyším, jak říkáte: “Sledoval jsem v televizi pořady, kde lovci duchů používali k dokumentaci paranormálních jevů nejrůznější sofistikované vědecké přístroje!” **“To je pravda! Skutečně, lovci se často snaží obléknout nevědecké poznatky do vědecky vypadajících zvuků a jevů.** Zkoumají takzvané “strašidelné” domy pomocí infračervených teploměrů, měřičů elektromagnetického pole, anemometrů a dalších přístrojů, jako jsou ty na obrázku níže, v domnění, že duchové způsobují výkyvy elektromagnetických polí, chladných míst nebo vánku. Problémem však je, že žádné z těchto tvrzení nelze **falzifikovat**, což znamená, že je nelze vyvrátit. **Pokud tým lovců duchů nezaznamená žádné významné údaje, může tvrdit, že se duch neobjevil nebo nebyl dostatečně silný. Na druhou stranu je jakákoli odchylka v údajích považována**

> **za důkaz, který svědčí o přítomnosti ducha! Neexistuje žádný způsob, jak vyvrátit existenci duchů, kromě poukázání na nedostatek silných důkazů.”**

https://franklinscience.weebly.com/science-vs-non-science.html

Výše uvedené informace v podstatě poukazují na to, že aby mohly být získané důkazy považovány za vědecké, musely být získány dodržováním vědecké metody. Pokud jsou získány jiným způsobem a nelze je pozorovat, testovat a falzifikovat, jedná se o pseudovědu. O takto zjednodušené rozlišení se mnozí přou, ale to je podloženo různými definicemi toho, co je pseudověda.

Podle Oxford Languages je pseudověda definována takto:

> soubor názorů nebo postupů, které jsou **mylně považovány za založené na vědeckých metodách.**
>
> Oxford Languages and Google – English

Podle BiologyOnline.com:

> Podle tohoto pojmu je pseudověda jakýkoli soubor poznatků, metodologie, přesvědčení nebo postupů, které se údajně považují za vědecké, ale **které neodpovídají vědecké metodě**, postrádají podpůrné důkazy nebo je nelze prakticky či principiálně ověřit.

https://www.biologyonline.com/dictionary/pseudoscience

Podle TechTarget.com:

> Pseudověda je tvrzení, zjištění nebo systém vysvětlení, který je prezentován jako věda, ale **postrádá základní přísnost vědecké metody.**

https://www.google.com/amp/s/www.techtarget.com/whatis/definition/pseudoscience%3famp=1

Podle webu Study.com:

> Pseudověda se často tváří jako skutečná věda, ale **nedodržuje vědeckou metodu**.

https://study.com/learn/lesson/pseudoscience-overview-examples.html

A opět, i Wikipedie chápe, že bez vědecké metody to není věda:

> **Pseudověda** se skládá z tvrzení, přesvědčení nebo postupů, které se prohlašují za vědecké a faktické, **ale jsou neslučitelné s vědeckou metodou**.

https://en.m.wikipedia.org/wiki/Pseudoscience

Ve všech těchto definicích vidíme velmi známý společný jmenovatel:

Pseudověda se neřídí vědeckou metodou.

Je to skutečně tak jednoduché. Pokud rozumíte metodě a víte, co hledáte, je to vše, co potřebujete k tomu, abyste byli schopni rozlišit mezi skutečnou a falešnou vědou. Snadno tedy vidíme, že pokud se něco prohlašuje za vědu, ale nedodržuje to vědeckou metodu, jedná se z definice o pseudovědu. Jak bylo ukázáno výše, virologie se neřídí vědeckou metodou a je pseudovědou. Toto kritérium lze snadno aplikovat i na příbuzné obory, které virologii obklopují (imunologie, genomika, epidemiologie atd.), a dojít ke stejnému závěru.

Hlavním problémem současných věd, který nevyhnutelně vedl k současným problémům týkajícím se krize reprodukovatelnosti a nemožnosti důvěřovat většině toho, co je považováno za vědecký výzkum, je nedostatek standardizace. Ačkoli vědecká metoda existuje jako prostředek k vyloučení falešné vědy a právě z tohoto důvodu by měla být dodržována, je pravidelně ignorována nebo dokonce znevažována, ať už ze strany vědecké komunity nebo médií. Je zřejmé, že mnoho dnes publikovaných prací se neřídí právě tímto procesem, který byl kdysi dávno zaveden, aby zajistil platnost důkazů, které jsou přijímány jako vědecké. Když se tato kritéria použijí na to, co bylo publikováno, je alarmující, kolik vědeckých důkazů je ve skutečnosti pseudovědeckých důkazů, které se falešně vydávají za skutečné.

Proč jsou lidé v přírodních vědách tak ochotni a připraveni opustit vědeckou metodu, aby se mohli věnovat pseudovědě a obhajovat ji? Možná je to proto, že se vědecká metoda prostě nevyučuje tak dobře, jak by se měla. Při výměně názorů na Twitteru s člověkem, který byl na pozici učitele, bylo okamžitě

jasné, že vůbec nerozumí vědecké metodě ani jejímu významu. Když jsem naléhal na informace, které by ukázaly, že základní důkazy k tématu, o kterém jsme diskutovali, skutečně dodržují vědeckou metodu, byl mi poskytnut odkaz na učebnici Lehninger Principles of Biochemistry 9th Edition jako důkaz, že diskutovaná práce dodržuje vědeckou metodu. Okamžitě jsem však zjistil, že učebnice nic takového netvrdí. Ve skutečnosti byla na více než 1100 stranách principů týkajících se biochemie vědecká metoda zmíněna pouze dvakrát, a to nikdy v souvislosti s prací, kterou jsme probírali. Jednalo se o dvě jediné zmínky:

> “Vědecká metoda někdy postupuje v dané problematice pomalu a skutečně důkladný experiment může být obtížné navrhnout.”

A dále:

> “Klíčovým rysem vědecké metody, jak ji kdysi shrnul Albert Einstein, je: “Žádné množství experimentů nikdy nedokáže, že mám pravdu; jediný experiment může dokázat, že se mýlím.””

Nakonec tento člověk připustil, že základní dokument, o kterém jsme diskutovali, nedodržuje vědeckou metodu a je tedy z definice pseudovědou. Toto přiznání však ani v nejmenším nezmírnilo jeho víru, neboť bylo naznačeno, že pozdější výzkum nakonec vědeckou metodu dodržel. Nikdy však nebyly předloženy žádné důkazy, které by toto tvrzení potvrzovaly. To by mělo být šokující pro každého, kdo má alespoň špetku intelektuální poctivosti. Pokud lidé na těchto učitelských pozicích nerozumějí vědecké metodě, snadno přijímají pseudovědecké poznatky a učí z učebnic, které neposkytují ani základní vysvětlení toho, co obnáší, jak můžeme očekávat, že ti, kteří jsou budoucností vědeckého výzkumu, budou dodržovat tyto nezbytné standardy? Jak můžeme věřit, že budoucí práce budou vědecky podložené a ne šikovně maskované pseudovědy? Jak můžeme přijmout důkazy, které přišly předtím a na nichž mají být tyto budoucí práce postaveny? Je načase požadovat, aby důkazy, které jsou předkládány jako vědecké, dodržovaly a zachovávaly nezbytné standardy, které byly zavedeny za účelem vymýcení podvodných výsledků. Je načase vyzvat vědce, aby prokázali, jak jejich obory těmto standardům odpovídají. Musíme použít vědeckou metodu jako barometr pro zkoumání základních dokumentů v daném oboru, abychom zjistili, co projde jako skutečné vědecké poznání a co nakonec spadá do kategorie pseudovědy. Dovedu si představit, že mnozí budou překvapeni, jak málo lze ve skutečnosti označit za vědu, když je vše řečeno a skončeno. Je načase, aby důkazy, které se prodávají jako věda, byly podrobeny zavedenému vědeckému standardu, jak tomu mělo být od samého počátku.

Chtěl bych ocenit vliv, který měl Dr. Jordan Grant na mé chápání toho, co věda skutečně je. Pro ty, kteří Dr. Granta nebo “pana vědeckou metodu”, jak mu rád říkám, neznají, má zásadní význam pro zavedení vědecké metody do diskuse o virologii. Jeho inspirace vedla k tomu, že lidé jako Dr. Andrew Kaufman, Dr. Tom Cowan, Alec Zeck a mnozí další začali upozorňovat na to, že virologie nedodržuje vědeckou metodu. Dr. Grant odvedl úžasnou práci, když upozornil na mnohé logické chyby, které jsou těmto oborům rovněž vlastní. Níže je uvedena úžasná dvoudílná prezentace, kterou sestavil a která se zabývá vědou, pseudovědou a vědeckou metodou a kterou si musí pustit každý, kdo touží po lepším pochopení. Udělejte si prosím čas a poučte se z této mistrovské prezentace.

https://viroliegy.com/2022/06/21/science-pseudoscience-and-the-germ-theory-of-disease-dr-jordan-grant/

Další texty ke studiu, pozn. překl.:

Mike Stone: Nedostatek kontroly ze strany virologie

Corona_Fakten: Fáze 1 kontrolního experimentu – Několik laboratoří potvrdilo vyvrácení virologie cytopatickým efektem

Richard Smith: Je čas, aby věda byla spíše o pravdě než o kariéře

Úvod do viroLEŽie